

KLAAR MET DE HUFTER

En ze leefden nog lang en gelukkig... VIVA's Michelle (29) heeft er weinig vertrouwen meer in, na vijf jaar teleurstellend date-gedoe. Waarom zijn stadse mannen zo moeilijk te strikken?

▼ TEKST MICHELLE BAKKER FOTO'S STUDIO 5982, GETTY IMAGES, CORBIS

Niet lang geleden liet ik op de dansvloer mijn blik vallen op een knappe jongen. Ik schatte hem ongeveer van dezelfde leeftijd als ik. Blijkbaar was ik ook bij hem niet onopgemerkt gebleven. "Dag schoonheid," opende S. het gesprek, om vervolgens een stortvloed aan complimenten op me af te vuren. Als ik hem mocht geloven, was ie nog nooit iemand als ik tegengekomen. Laat staan dat hij ooit zo'n liefde op het eerste gezicht had gevoeld als nu. Ik voelde me gevleid. S. was aantrekkelijk, grappig, slim: het duurde niet lang voordat ik met hem zoende. "Ik kan je echt niet laten gaan," zei hij, toen de lichten aangingen en we de dansvloer werden afgeveegd. Zijn vrienden waren nergens meer te bekennen en bij de fietsenstalling bood hij aan me naar huis te brengen. Op de fiets hadden we de grootste lol en bij mijn voordeur wilde ik hem, geïnspireerd

door 'Notting Hill'-achtige taferelen, een laatste onvergetelijke zoen geven. S. had andere plannen en wist verdacht goed de weg naar mijn broeksknoop. Verrast door zijn puberale aanpak keek ik hem aan. "Of mag ik niet mee naar boven?" Hij leek verbaasd. Toen ik hem netjes doch duidelijk vertelde dat ik daar niet van gediend was, sloeg de stemming om. Kortgezegd vond hij het belachelijk hoe ik hem misleid had. "Jemig hé, als je geen zin hebt in sex, waarom neem je me dan mee?" Hij pakte zijn fiets. "Trouwens, als je plannen had om mij toe te voegen op Facebook, doe dat dan maar niet." Mijn mond viel open. "Ik ben een soort van aan het daten en dat zou niet helemaal fair zijn tegenover haar. Later!" Deze avond zette me aan het denken: hoe kán het dat ik dit zo vaak meemaak? Waarom gedragen mannen zich vaak zo hufterig? Lieve mannen, joehoe, waar zijn jullie? »

HET PETER PAN-SYNDROOM

Met een eigen appartement in het centrum van Amsterdam, een vaste baan bij VIVA en een rijk sociaal leven mag ik eigenlijk niet klagen. Dat is ook altijd het eerste wat me wordt gezegd als ik mensen na lange tijd weer zie. “Jij hebt volgens mij zo’n leuk leven. Jij verveelt je nooit!” Dat klopt in grote lijnen ook wel. De laatste dag dat ik écht niet wist wat ik moest doen, kan ik me niet heugen en mijn agenda staat tot het eind van het jaar redelijk vol. Maar hoe mooi het plaatje voor anderen ook lijkt, voor mij ontbreekt er iets. Na vijf losbandige vrijgezelle jaren zou ik het best leuk vinden weer eens iemand te ontmoeten en gewoon, nou ja, knetterverliefd te worden. En dan zou het fijn zijn als hij hetzelfde voelt. Dat laatste lijkt te veel gevraagd voor de heren in de stad. Ik ontmoet ze in de kroeg, op festivals, feestjes, in clubs, via Tinder: (meestal knappe) mannen met humor, niet te soft en met een leuke groep vrienden. Het liefst woont hij niet te ver weg, heeft hij een interessante baan en een gezonde dosis ambitie. Afspreken is meestal geen probleem, maar elke keer verwatert het contact van zijn kant na een tijdje. Tot ik helemaal niks meer hoor. Hoe gezellig en leuk de dates ook waren. Ja, kom op hé, dan ben je toch een eikel?!

“Dat heet duidelijk zijn,” legt mijn broer kort maar krachtig uit. “Vrouwen lijken het gewoon niet te willen zien als er niks méér is dan een leuke date of avond. Je kunt wel contact houden, maar dan gaan ze er vaak van uit dat je meer wilt. Laten we niks meer horen, dan zijn er ook geen signalen die verkeerd geïnterpreteerd kunnen worden. Dat is misschien niet netjes, maar wel effectief.” We zitten aan de keukentafel in zijn huis als ik mijn beklag doe. Hij heeft makkelijk praten. Hij heeft zijn ware liefde gevonden en

hoefde daarvoor niet jarenlang vrijgezel te zijn. Sterker nog: hij heeft aardig wat dames in de kou laten staan voor hij zijn huidige vriendin kreeg. “Luister Michelle, jouw probleem is dat je op Peter Pannetjes valt.” *Wait, what?*

Ik had er nog nooit van gehoord, maar het Peter Pan-syndroom bestaat dus echt. Peter Pannen zijn mannen die zich, ook als ze ouder worden, puberaal, onvolwassen en narcistisch blijven gedragen. Ze willen geen verantwoordelijkheden op het gebied van werk of huis, laat staan een relatie of kinderen. Zou mijn broer gelijk hebben? Als ik mijn date-cv bekijk, zie ik inderdaad een patroon – uitzonderingen daargelaten – van relatief jonge mannen, studenten en expats. Niet per se types die zich makkelijk binden. “Maar hé, ik ben toch leuk,” probeer ik als tegenargument. “Jij bent heel leuk, lieve schat. Maar er zijn zo veel meiden heel leuk in Amsterdam.”

**‘ALS JE
GEEN SEX
WILT,
WAAROM
NEEM JE
ME DAN
MEE?’ ZEI
HIJ BOOS**

‘VROUWEN WILLEN HET NIET ZIEN ALS ER NIKS MÉÉR IN ZIT DAN EEN LEUKE AVOND’

KEUZESTRESS

Daar slaat hij de spijker op zijn kop. De cijfers liegen er niet om: Amsterdam ‘kampt’ met een flink overschot aan hoogopgeleide jonge vrouwen ten opzichte van hoogopgeleide jonge mannen. Volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek gaat het in de hoofdstad om een verhouding van 122 op 100 en in Utrecht zelfs om 138 op 100. Trendwatcher Adjiedj Bakas ziet dit terug in het straatbeeld: “De keuze is reuze voor de stadse jongeman. Laten we ook niet vergeten dat een flink deel van deze mannen in de hoofdstad homo is. Dan blijft er dus nog minder over voor de vrouwen. Daarbij zijn mannen en vrouwen verschillend in wat ze willen. Terwijl mannen nog lekker hun gang willen gaan, willen vrouwen van dezelfde leeftijd na één wilde nacht met de voeten onder de keukentafel. Jonge heteromannen willen niet geclaimd worden.” Volgens Bakas mogen we ook

andere vrouwen de schuld geven, en met name de jongere. “Zij hebben minder behoefte om zich te binden en zijn eerder te porren voor een wilde nacht *with no strings attached*. Mannen hoeven zo niet bang te zijn voor het claimgedeelte.” Lekker dan. Ik ben nog geen dertig en kan het nu al niet meer winnen van de jongere medevrouw.

Mannen hebben dus de meeste keus, maar zijn ze daarmee eigenlijk wel zo bevoorrecht? Volgens relatiepsycholoog Marcelino Lopez valt dat vies tegen. “Weleens van keuzeverlamming gehoord?” vraagt hij, als ik hem aan de telefoon heb. “Naarmate de keuze groter wordt, wordt het moeilijker om een gedegen keuze te maken.” In zijn boek ‘Liefde in tijden van Facebook’ vertelt hij over een proef met jampotjes. Voor een delicatessenwinkel werden op de ene dag vierentwintig potjes met verschillende soorten jam uitgestald en op de andere dag zes. De vierentwintig potjes trokken veel meer aandacht. ‘Wat een keuze, wat een luxe, zo veel potjes!’ Maar of er nu vierentwintig of zes potjes stonden, mensen proefden toch maar van een of twee. En bij de uitstalling van zes potjes werd veel meer jam verkocht dan bij de vierentwintig. Dit soort meerkeuze-experimenten is met talloze andere producten en activiteiten herhaald. Met steeds dezelfde resultaten. Als je veel concurrerende opties hebt, verlamt dat je brein. Dat weet zich er geen raad mee. Het kan niet alle keuzes overzien en vindt daardoor geen van de keuzes bevredigend. Zo gaat dat dus ook met mannen en het enorme aanbod van leuke vrouwen in de Randstad.

VROUW ZOEKT BOER

Als ik het de mannen niet kwalijk kan nemen, wordt het misschien tijd voor zelfreflectie. Datingcoach Marcia Chong, alias Dokter Date, ziet namelijk nog meer »

DE STADSHUFTERS SHORT GUIDE

Blijf vooral uit de buurt van deze types:

1. De oplichter Hij belooft je gouden bergen, je bent de mooiste vrouw die hij ooit zag en jullie hebben een geweldige klik. Maar na een hete nacht hoor je niks meer van 'm. Je vriendschapsverzoek op Facebook accepteert hij niet.

2. Het spook Wekenlang zijn jullie aan het appen, bellen en afspreken. Maar juist als jij het gevoel krijgt dat het echt ergens heen gaat, laat hij van het ene op andere moment niets meer horen. Je denkt al haast dat hij onder een tram is gekomen, maar dan kom je hem ineens tegen. En ontwijkt hij angstvallig je blik.

3. Mr. Bezet Hij lijkt perfect als je hem ontmoet: hij is sportief, spontaan, heeft de juiste baan, een knappe kop, een flinke dosis humor... Oh ja, en een vriendin. Was ie éven vergeten te melden.

4. De vermoorde onschuld Na weken daten kom je hem tegen met een ander meisje of hoor je ineens niets meer. Als je verhaal gaat halen, kijkt hij verbaasd. Hij kan er toch ook niks aan doen dat jij verwachtingen had?

5. De opper-egoïst Afspreken doen jullie wanneer het hem uitkomt, bij hem in de buurt. Laat je niet verleiden tot een wilde nacht, want ook in bed komt alleen hij aan zijn trekken.

mogelijke oorzaken van mijn ongeplande singleschap. "Ligt het niet aan jou? Wat straal jij uit? Als mannen jouw Facebook-profiel zien, hoe kom je dan over?" Nog voor ze haar zin kan afmaken, open ik mijn timeline en bekijk mijn laatste foto's. "Sta je altijd op feestjes, wat natuurlijk mag, dan kan dat misschien verkeerd overkomen op mannen. Ze zien je dan niet als *marriage material*." Op de laatste serie foto's waarin ik ben getagd, sta ik in een blauwe tutu te lallen op de Gay Pride. Hmpf. "Jij stelt misschien eisen, maar mannen doen dat ook," vervolgt ze. Aan de andere kant is er volgens Marcia ook een taboe op wanhopig zijn. "Vertel mannen niet meteen dat je op zoek bent naar een relatie, dat vinden ze niet aantrekkelijk. Het blijven jagers, ze willen er wel moeite voor doen. De meeste succesvolle relaties zijn begonnen nadat mannen flink hun best moesten doen. Jagen is hun instinct."

'GA NAAR HET PLATTE- LAND! DAAR ZIJN DE JONGENS NOG LIEF'

De kunst zit 'm volgens Chong in slim en gericht zoeken. "Vaak wordt gezegd dat vrouwen te veeleisend zijn, maar dat mag ook. We hebben alles in onze maatschappij: we gaan lekker studeren, krijgen een goede baan, gaan reizen, verdienen geld, hebben een auto, een huis. Allemaal hartstikke leuk, maar ineens begint de klok te tikken en willen vrouwen het plaatje compleet maken, met een man en kinderen. Probeer in dat geval niet te haasten en doe geen concessies. Het belangrijkste is om precies te weten wat jij wilt. Dan kun je gericht zoeken. Wil je bijvoorbeeld een hoogop-geleide man met een verzorgend karakter? Ga dan eens naar feesten waar veel artsen komen. Probeer goed te peilen wat voor vlees je in de kuip hebt. Als je gericht op zoek gaat, heb je ook minder kans teleurgesteld te worden." Chong, Bakas en Lopez zijn het er unaniem over eens: jongens van in de twintig zijn geen goed idee. "Ben je op zoek naar iets serieus, bedenk dan dat mannen er vaak pas op latere leeftijd aan toe zijn om zich te binden," aldus Chong. "Maar de kans groeit logischerwijs ook dat de betreffende man al een relatie heeft." Ik herinner me het verhaal van een vriendin die aan het flikflooiën was, nota bene op een openbaar toilet, met een knappe dertigplusser. Na flink wat hand- en span-diensten riep hij al klaarkomend dat hij een vriendin had. Oudere mannen staan dus niet altijd garant voor betere manieren. Volgens Bakas ligt de oplossing daarom buiten de stad. "Ga naar het platteland! Daar zijn de jongens nog lief." Ook Lopez ziet dit als een goede optie. "Daar zijn mannen vaak toch iets traditioneler en speelt het probleem van keuzeverlamming minder. Er wonen nu eenmaal minder vrouwen dan in de stad." Ik pak mijn mobiel en stuur mijn vriendinnen een appje: iemand zin in een retourtje Ommen? •